EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

16. detsember 2010 *

Kohtuasjas C-339/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik) 2. juuli 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. augustil 2009, menetluses

Skoma-Lux s. r. o.

versus

Celní ředitelství Olomouc,

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano, kohtunikud J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits ja M. Safjan (ettekandja),

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 9. septembri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Skoma-Lux s. r. o., esindaja: *advokát* M. Filouš,

– Celní ředitelství Olomouc, esindaja: M. Brázda,

– Tšehhi valitsus, esindaja: M. Smolek,

– Kreeka valitsus, esindajad: G. Kanellopoulos, Z. Chatzipavlou ja V. Karra,

– Euroopa Komisjon, esindajad: L. Bouyon, L. Jelínek ja M. Šimerdová,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 27. oktoobri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1719/2005 (ELT L 286, lk 1), I lisas oleva kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN") rubriike 2204 ja 2206.

2 Eelotsusetaotlus esitati kohtuvaidluses Skoma-Lux s. r. o. (edaspidi „Skoma-Lux") ja Celní ředitelství Olomouci (Olomouci tollikeskasutus) vahel selle üle, kuidas KN-i klassifitseerida kaup, mis on määratletud kui „punane dessertvein Kagor VK", mis on imporditud Tšehhi Vabariigist.

Õiguslik raamistik

3 Määrusega nr 2658/87 kehtestatud KN tugineb kaupade kirjeldamise ja kodeerimise ülemaailmsele harmoneeritud süsteemile (edaspidi „HS"), mille töötas välja Tollikoostöö Nõukogu, nüüd Maailma Tolliorganisatsioon, ning mis jõustati 14. juunil 1983 Brüsselis sõlmitud rahvusvahelise konventsiooniga ja kiideti ühenduse nimel heaks nõukogu 7. aprilli 1987. aasta otsusega 87/369/EMÜ (EÜT L 198, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 288). KN-iga on üle võetud HS-i rubriigid ja kuuekohalised alamrubriigid, ainult seitsmes ja kaheksas number tähistavad KN-i enda alljaotisi.

4 Selleks et anda harmoneeritud süsteemi rakendamise kohta võimalikult täpseid selgitusi, avaldab Maailma Tolliorganisatsioon korrapäraselt harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi (edaspidi „HS-i selgitavad märkused"). Samamoodi töötab komisjon KN-i rakendamise tagamise eesmärgil määruse nr 2658/87 artikli 9 lõike 1 punkti a teise taande alusel välja selle nomenklatuuri selgitavaid märkusi. Need märkused, mida korrapäraselt avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas, ei asenda HS-i selgitavaid märkusi, kuid neid tuleb pidada viimaseid täiendavaks ja neid peab vaatlema koos.

5 Põhikohtuasja faktilistele asjaoludele kohaldatava HS-i 2002. aasta versioonis on rubriik 2204 „Viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a kangendatud veinid; viinamarjavirre (v.a rubriiki 2009 kuuluv)".

6 HS-i selgitavad märkused rubriigi 2204 kohta sätestavad järgmist:

„2204.10 – vahuvein

– muud viinamarjaveinid; viinamarjavirre, millele käärimise peatamiseks on lisatud alkoholi

2204.21 – – nõudes mahuga kuni 2 liitrit

2204.29 – – muud

2204.30 – muu viinamarjavirre

I) Vein värsketest viinamarjadest

Selles rubriigis klassifitseeritud vein on värsketest viinamarjadest saadud kääritamata viinamarjamahla (veinivirde) alkohoolse käärimise lõppprodukt.

Sellesse rubriiki kuuluvad:

[...]

4) Dessertveinid (mõnikord nimetatakse ka liköörveinideks). Nad sisaldavad palju alkoholi ja on tavaliselt saadud veinivirdest, millel on kõrge suhkrusisaldus, millest käärimise käigus on ainult osa muutunud alkoholiks. Mõnedel juhtudel on neid kangemaks muudetud alkoholi lisamisega või alkoholi sisaldava kontsentreeritud virde lisamisega. Dessertveinide (või liköörveinide) hulka kuuluvad, *inter alia*, Canary, Cyprus, Lacryma Christi, Madeira, Malaga, Malmsey, Marsala, Port, Samos ja Sherry.

[...]"

7 HS-i 2002. aasta versioonis on samuti rubriik 2206 „Muud kääritatud joogid (näiteks õuna- ja pirnisiider, mõdu); kääritatud jookide segud omavahel või mittealkohoolsete jookidega, mujal nimetamata".

8 HS-i selgitavad märkused rubriigi 2206 kohta sätestavad järgmist:

„Sellesse rubriiki kuuluvad kõik kääritatud joogid, muud kui rubriikidesse 2203 kuni 2205 kuuluvad.

Siia kuuluvad *inter alia*:

[...]

10) Ingveriõlu ja ürdiõlu, [gaasi sisaldavad joogid, mis on] valmistatud suhkrust ja veest ning ingverist või rohttaimedest (ravimtaimedest, maitsetaimedest, ürtidest) ja kääritatud pärmiga.

Kõik need joogid võivad olla kas loomulikult vahutavad või siis kunstlikult rikastatud süsihappegaasiga. Nad jäävad sellesse rubriiki klassifitseerituks ka juhul kui neid on kangemaks muudetud alkoholi lisamise teel või nende alkoholisisaldust on suurendatud edasise kääritamise teel, tingimusel et neil säilivad sellesse rubriiki kuuluvate toodete omadused.

[...]".

9 Põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud KN-i versioon tuleneb määrusest nr 1719/2005, mis jõustus 1. jaanuaril 2006.

10 KN-i esimeses osas on kõik eelsätted. Selle osa I jaos, mis hõlmab üldreegleid, on A osa „Kaupade [KN-i] klassifitseerimise üldreeglid", milles on ette nähtud järgmist:

„Kaupade [KN-i] klassifitseerimine toimub järgmiste põhimõtete kohaselt.

1. Jaotiste, kaubagruppide ja alamgruppide nimetused on antud suunaval eesmärgil; ametlik klassifitseerimine peab toimuma lähtuvalt rubriikide kirjeldustest ja vastavate jaotiste ja gruppide märkustest ning alljärgnevatest sätetest tingimusel, et need rubriigid või märkused ei näe ette muud.

[...]".

11 KN-i teises osas on tollimaksude loend. Selle osa IV jaotises „Valmistoidukaubad; joogid, alkohol ja äädikas; tubakas ja tööstuslikud tubakaasendajad" on grupp 22 „Joogid,

alkohol ja äädikas”, milles on muu hulgas rubriigid 2203–2206, mis on sõnastatud järgmiselt:

„2203 00 Linnaseõlu:

[...]

2204 Viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a kangendatud veinid; viinamarjavirre, v.a rubriiki 2009 kuuluv:

[...]

2205 Vermut jm taimede või aromaatsete ainetega maitsestatud vein värsketest viinamarjadest:

[...]

2206 00 Muud kääritatud joogid (näiteks õuna- ja pirnisiider, mõdu); kääritatud jookide segud omavahel või mittealkohoolsete jookidega, mujal nimetamata:

[...]”.

12 Tollimaksude loendi grupis 22 on samuti lisamärkused, mis on sõnastatud järgmiselt:

„[…]

5. Alamrubriikidesse 2204 21 11–2204 21 99 ja 2204 29 12–2204 29 99 kuuluvad:

a) viinamarjavirre, mille käärimisprotsess on peatatud alkoholi lisamisega, s.o toode:

– mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 12%, kuid alla 15% mahust, ning

– mis on saadud sel teel, et lõpuni käärimata viinamarjavirdele naturaalse alkoholisisaldusega vähemalt 8,5% mahust on lisatud veini destilleerimisel saadud toodet;

b) destilleerimiseks mõeldud kangendatud vein, s.o toode:

– tegeliku alkoholisisaldusega vähemalt 18%, kuid mitte üle 24% mahust,

– mis on saadud sel teel, et veinile, mis ei sisalda jääksuhkrut, on lisatud veini destilleerimisel saadud rektifitseerimata toodet, mille maksimaalne tegelik alkoholisisaldus on 86% mahust ning

– mille maksimaalne lenduvate hapete kontsentratsioon äädikhappena väljendatuna on 1,5 g/l;

c) liköörvein, s.o toode:

– mille summaarne alkoholisisaldus on vähemalt 17,5% mahust ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 15%, kuid mitte üle 22% mahust, ning

– mis on saadud eranditult viinamarjavirdest või -veinist, mis toodetakse viinamarjasortidest, mida nende päritolumaades kasutatakse liköörveinide tootmiseks, ning mille minimaalne naturaalne alkoholisisaldus on 12% mahust,

– külmutamise teel või

– kui kääritamisprotsessi ajal või pärast seda on lisatud:

  – veini destilleerimisel saadud toodet või

  – kontsentreeritud viinamarjavirret või teatud kvaliteetsete liköörveinide puhul, mis kuuluvad vastuvõetavasse veinide nimekirja, mille

puhul selline teguviis on traditsiooniline, otsese soojuse abil kontsentreeritud viinamarjavirret, mis sellest operatsioonist sõltumata vastab kontsentreeritud viinamarjavirde definitsioonile,

– nende toodete segu.

[...]"

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

13 Skoma-Lux esitas 18. jaanuaril 2006 Celní úřad Olomoucile (Olomouci tollibüroo) vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni kauba kohta, mida turustatakse nimetuse all „punane dessertvein Kagor VK". See Moldaavia päritolu kaup deklareeriti KN-i rubriiki 2204 kuuluvana.

14 Selle tollideklaratsiooni kontrollimise käigus võttis Celní úřad Olomouc kaubast proovi, et teha kindlaks selles oleva alkoholi, suhkru ja vee päritolu. Tehtud analüüside tulemusel selgus, et näidis sisaldab vähemalt 25% sellist suhkrut, mis ei pärine viinamarjamahlast, vaid on tõenäoliselt saadud viinamarjamahla, peedisuhkru ja maisitärklise hüdrolüüsimise teel saadud suhkru segust. Sama analüüsi andmetel oli

kaup valmistatud magustatud viinamarjamahlast, millesse oli lisatud maisipiiritust, peatades nii käärimisprotsessi.

15 Celní úřad Olomouci 28. novembri 2006. aasta otsuses sedastati analüüsi tulemuste põhjal, et põhikohtuasjas käsitletav kaup tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 2206, kuna tegemist ei ole dessertveiniga, sest valmistamisel lisati sellele mitte üksnes veini destilleerimisel saadud toodet, vaid ka muud päritolu alkoholi.

16 Celní ředitelství Olomouc jättis 5. aprillil 2007 rahuldamata Skoma-Luxi vaide Celní úřad Olomouci nimetatud otsuse peale.

17 Skoma-Luxi esitatud hagi alusel tühistas Krajský soud v Ostravě (Ostrava piirkondlik kohus) 4. detsembril 2007 Celní ředitelství Olomouci otsuse ja saatis asja talle uuesti läbivaatamiseks. Krajský soud v Ostravě otsustas, et põhikohtuasjas käsitletav kaup tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 2204, kuna ükskõik mis päritolu suhkru või alkoholi lisamine ei muuda selle kauba põhitunnuseid, st seda, et kaup on valmistatud värsketest viinamarjadest.

18 Celní ředitelství Olomouc esitas Krajský soud v Ostravě otsuse peale kassatsioonkaebuse Nejvyšší správní soudile (kõrgeim halduskohus), leides, et põhikohtuasjas käsitletav kaup tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 2206. Kuna oli tuvastatud, et see kaup sisaldab maisialkoholi, ei olnud see Celní ředitelství Olomouci sõnul täies ulatuses saadud viinamarjadest.

19 Kuna Nejvyšší správní soud leidis, et talle esitatud kohtuasja lahend sõltub kohaldatava liidu õiguse tõlgendamisest, otsustas ta menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas nimetuse „punane dessertvein Kagor VK" all 0,75-liitristes pudelites turustatav kaup, mille alkoholisisaldus on 15,8–16,1% mahust ning millele on valmistamise käigus lisatud peedisuhkrut ja maisipiiritust – mis ei ole saadud värsketest viinamarjadest –, tuleb klassifitseerida [KN-i] rubriiki 2204 või 2206?"

Eelotsuse küsimus

Vastuvõetavus

20 Skoma-Lux väidab oma märkustes sisuliselt seda, et dessertveini Kagor VK tunnused ei vasta eelotsuse küsimuses kirjeldatud kauba tunnustele. Nimelt on see vein Skoma-Luxi väitel saadud viinamarjavirde kääritamisel, mis on peatatud veinialkoholi või veinidestillaadi lisamisega vajaliku alkoholisisalduse saavutamise eesmärgil.

21 Sellega seoses tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud menetluses üksnes asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval siseriiklikul kohtul kohtuasja eripära arvesse võttes õigus hinnata eelotsuse

vajalikkust asjas otsuse langetamiseks ning Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Kui esitatud küsimused puudutavad liidu õiguse tõlgendamist, on Euroopa Kohus järelikult reeglina kohustatud otsuse langetama (vt eelkõige 13. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-379/98: PreussenElektra, EKL 2001, lk I-2099, punkt 38, ja 8. septembri 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-316/07, C-358/07–C-360/07, C-409/07 ja C-410/07: Stoß jt, EKL 2010, lk I-8069, punkt 51).

22 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldatakse, et ühenduse õiguse tõlgendamist puudutavad küsimused, mis siseriiklik kohus on esitanud õiguslikus ja faktilises raamistikus, mille ta on määratlenud omal vastutusel ja mille täpsust Euroopa Kohus ei pea kontrollima, on asjakohased (vt eelkõige 7. juuni 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-222/05–C-225/05: van der Weerd jt, EKL 2007, lk I-4233, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Pealegi on nii, et kui Euroopa Kohus on saanud eelotsusetaotluse tariifse klassifitseerimise küsimuses, on tema ülesanne pigem selgitada siseriiklikule kohtule kriteeriume, mille kohaldamine võimaldab viimasel kõnealused tooted õigesti KN-i klassifitseerida, kui neid ise klassifitseerida, seda enam, et Euroopa Kohtul ei pruugi olla kogu vajalikku asjakohast teavet. Seega on eelotsusetaotluse esitanud kohus klassifitseerimisotsuse tegemiseks igal juhul paremas olukorras (vt eelkõige 16. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-56/08: Pärlitigu, EKL 2009, lk I-6719, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Järelikult, nagu väidab ka komisjon, peab Euroopa Kohus talle esitatud küsimuse ümber sõnastama nii, et selles käsitletaks küsimust, kas 0,75-liitristes pudelites turustatav, värsketest viinamarjadest kääritamise teel saadud jook, mille alkoholisisaldus on 15,8–16,1% mahust ja millele on valmistamise käigus lisatud peedisuhkrut

ja maisialkoholi (edaspidi „asjaomane jook”) tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 2204 või rubriiki 2206.

Määruse (EÜ) nr 600/2006 kohaldamine

25 Eelotsusetaotluses viitab Nejvyšší správní soud komisjoni 18. aprilli 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 600/2006 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT L 106, lk 5). See määrus, mis on vastu võetud määruse nr 2658/87 artikli 9 lõike 1 punkti a alusel, mis annab komisjonile õiguse selgitada tariifirubriigi sisu, klassifitseerib asjaomase joogi tunnustega kauba KN-i rubriiki 2206.

26 Komisjon juhib oma märkustes sellega seoses tähelepanu asjaolule, et nimetatud määrus võeti vastu selle tõttu, et liikmesriikide tollid olid punast dessertveini Kagor VK klassifitseerinud erinevalt.

27 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt määruse puhul, mis täpsustab tariifi rubriiki või alamrubriiki klassifitseerimise tingimusi, on tegemist konstitutiivse määrusega ja seda ei saa kohaldada tagasiulatuvalt (vt eelkõige 7. juuni 2001. aasta otsus kohtuasjas C-479/99: CBA Computer, EKL 2001, lk I-4391, punkt 31, ja 27. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-403/07: Metherma, EKL 2008, lk I-8921, punkt 39).

28 Määruse nr 600/2006 põhjenduse 1 kohaselt on see määrus vastu võetud KN-i ühtse kohaldamise tagamiseks. On siiski vaieldamatu, et see määrus jõustus 9. mail 2006, st

pärast põhikohtuasjas käsitletava kauba vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni esitamist, ja määrusel puudub tagasiulatuv jõud.

29 Neil asjaoludel ei ole määrus nr 600/2006 kohaldatav käesolevas põhikohtuasjas. Seega tuleb eelotsuse küsimust käsitledes lähtuda määrusest nr 2658/87 määrusega nr 1719/2005 muudetud kujul.

Põhiküsimus

Euroopa Kohtule esitatud märkused

30 Skoma-Lux väidab, et nii asjaomase joogi erilised organoleptilised tunnused ja objektiivsed omadused kui ka selle joogi otstarve vastavad KN-i rubriiki 2204 klassifitseeritava kauba tunnustele ja omadustele. Sellega seoses on mitme eri liikmesriigi toll väljastanud siduva tariifiinformatsiooni punase dessertveini Kagor VK sellesse rubriiki klassifitseerimise kohta.

31 Celní ředitelství Olomouc on seisukohal, et HS-i selgitavatest märkustest lähtudes tuleb kõnealune jook klassifitseerida KN-i rubriiki 2206, kuna see sisaldab lisatud alkoholi, mis on saadud muul viisil kui veini destilleerimisel.

32 Tšehhi valitsus väidab, et rubriiki 2204 klassifitseeritavas joogis sisalduv alkohol peab olema saadud üksnes viinamarjade käärimisprotsessi tulemusel. Kuna asjaomane

jook sisaldab osaliselt muud alkoholi, kui veinialkohol, siis kuulub see KN-i rubriiki 2206, mis hõlmab kõiki kääritatud jooke, mida ei saa klassifitseerida KN-i grupi 22 mõnda muusse rubriiki.

33 Kreeka valitsus leiab, et asjaomane jook kuulub KN-i rubriiki 2206. Kui esiteks arvestada KN-i grupi 22 lisamärkust 5, siis ei saa seda jooki klassifitseerida rubriiki 2204, kuna selle valmistamisel kasutatud etüülalkohol ei ole saadud veini destilleerimisel. Teiseks hõlmab KN-i rubriik 2206 jooke, millele on lubatud lisada maisist saadud etüülalkoholi, kui põhitoote põhiolemus säilib nii nagu kõnealuse joogi puhul.

34 Komisjon on arvamusel, et HS-i selgitavad märkused ei keela veinile lisada alkoholi, mis ei ole saadud viinamarjadest. Seega võib asjaomase joogi põhimõtteliselt klassifitseerida KN-i rubriiki 2204. Kui aga valmistamise käigus peedisuhkru ja maisialkoholi lisamise tulemusel värsketest viinamarjadest saadud kääritatud joogi olemus muutub sel määral, et toote omadused erinevad märgatavalt rahvusvaheliste ja siseriiklike normidega KN-i rubriiki 2204 kuuluvate jookide puhul ette nähtud organoleptilistest ja keemilistest omadustest ja eelkõige siis, kui vähemalt pool joogi tegelikust alkoholisisaldusest ei ole saadud värsketest viinamarjadest, tuleb komisjoni sõnul asjaomane jook klassifitseerida KN-i rubriiki 2206. Seda, kui suur on kõrvalekalle, peavad hindama liikmesriigi pädevad asutused.

Euroopa Kohtu vastus

35 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on õiguskindluse ning lihtsa järelkontrolli tagamiseks vajalik, et kaupade tariifse klassifitseerimise otsustavaks

kriteeriumiks oleksid üldjuhul kauba objektiivsed tunnused ning omadused selliselt, nagu need on kindlaks määratud KN-i rubriigi ning jaotise või grupi märkuste sõnastuses (vt eelkõige 18. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-142/06: Olicom, EKL 2007, lk I-6675, punkt 16, ja 20. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas C-370/08: Data I/O, EKL 2010, lk I-4401, punkt 29).

36 Samuti tuleb meenutada, et ühise tollitariifistiku rubriikidele eelnevad märkused, samuti nagu HS-i selgitavad märkused, on oluline vahend selle tariifistiku ühetaolise kohaldamise tagamiseks ja neid märkusi võib taolistena kasutada tariifistiku tõlgendamisel (vt eelkõige 20. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas C-338/95: Wiener SI, EKL 1997, lk I-6495, punkt 11, ja 29. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-123/09: Roeckl Sporthandschuhe, EKL 2010, lk I-4065, punkt 29).

37 Käesoleval juhul on HS-i rubriigis 2204 kasutatud sõnastust „viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a. kangendatud veinid". Selle rubriigi kohta käiv HS-i selgitav märkus täpsustab, et värsketest viinamarjadest veini puhul on sellesse rubriiki klassifitseeritud vein eranditult vaid kääritamata viinamarjamahla (veinivirde) alkohoolse käärimise lõpp-produkt.

38 Värsketest viinamarjadest veinide hulka kuuluvad rubriigis 2204 dessertveinid, mille osas puudub vaidlus selle üle, et asjaomase joogi alkoholisisaldus mahuprotsentides on vastavuses KN-i rubriigi 22 lisamärkuse 5 punktis c märgitud alkoholisisaldusega. Ka ei ole vaidlust selle üle, et kõnealune jook ei vasta tingimustele, mis on ette nähtud lisamärkuse 5 punktides a ja b, millest esimene käsitleb viinamarjavirret, mille käärimisprotsess on peatatud alkoholi lisamisega ja teine destilleerimiseks mõeldud kangendatud veini.

39 Peale selle lubab KN-i rubriigi 22 lisamärkuse 5 punkt c dessertveinile kääritamisprotsessi ajal või pärast seda lisada eranditult vaid veini destilleerimisel saadud toodet või kontsentreeritud viinamarjavirret või nende toodete segu.

40 Vastupidi komisjoni väitele nähtub seega HS-i selgitavatest märkustest rubriigi 2204 kohta, loetuna koos KN-i rubriigi 22 lisamärkuse 5 punktiga c, selgelt ja ühemõtteliselt, et dessertveinis kas kääritamisprotsessi või lisamise tulemusel sisalduv alkohol peab olema saadud eranditult vaid värsketest viinamarjadest.

41 Sellest lähtudes ei saa asjaomast jooki, millele oli valmistamise käigus lisatud maisialkoholi, klassifitseerida KN-i rubriiki 2204, ning ei ole vaja uurida seda, kas dessertvein selle rubriigi tähenduses võib sisaldada peedisuhkrut.

42 Selle sedastuse põhjal tuleb tõdeda, et objektiivsete tunnuste ja omaduste poolest vastab asjaomane jook tingimustele, mis on ette nähtud klassifitseerimiseks KN-i rubriiki 2206.

43 Nimelt kuuluvad sellesse rubriiki „[m]uud kääritatud joogid (näiteks õuna- ja pirnisiider, mõdu); kääritatud jookide segud omavahel või mittealkohoolsete jookidega, mujal nimetamata". HS-i selgitavad märkused täpsustavad, et sellesse rubriiki kuuluvad kõik muud kääritatud joogid peale rubriikidesse 2203–2205 kuuluvate jookide.

44 Esiteks nähtub eeltoodust, et asjaomane jook ei saa kuuluda KN-i rubriiki 2204. Selle koostist arvestades ei saa seda klassifitseerida ka KN-i rubriiki 2203 00 „Linnaseõlu" ega rubriiki 2205 „Vermut jm taimede või aromaatsete ainetega maitsestatud vein värsketest viinamarjadest".

45 Teiseks tuleb asjaomasele joogile alkoholi ja suhkru lisamise kohta märkida, et vastavalt HS-i selgitavatele märkustele rubriigi 2206 kohta jäävad joogid sellesse rubriiki klassifitseerituks ka juhul, kui neid on kangemaks muudetud alkoholi lisamise teel. Lisaks saab rubriiki 2206 klassifitseerida joogi, millele on valmistamise käigus lisatud suhkrut. Sellega seoses näeb rubriigi 2206 kohta käivate HS-i selgitavate märkuste punkt 10 ette, et sellesse rubriiki kuulub ingveriõlu ja ürdiõlu, mis on valmistatud suhkrust ja veest ning ingverist või rohttaimedest (ravimtaimedest, maitsetaimedest, ürtidest).

46 Kolmandaks ei välista rubriiki 2206 kuuluvatele jookidele alkoholi lisamine seda sama HS-i rubriiki käsitlevate selgitavate märkuste kohaselt seda, et need joogid jäävad sellesse rubriiki klassifitseerituks, tingimusel et neil säilivad sellesse rubriiki kuuluvate toodete omadused. Eelotsusetaotluse põhjal on ilmne, et asjaomasel joogil on viinamarjadest saadud joogi maitse, värvus ja aroom. Seega on sellel joogil säilinud kääritatud joogi erilised organoleptilised omadused (vt selle kohta 7. mai 2009. aasta otsus kohtuasjas C-150/08: Siebrand, EKL 2009, lk I-3941, punkt 37).

47 Neljandaks tuleb meenutada seoses Skoma-Luxi argumendiga, et punane dessertvein Kagor VK tuleks klassifitseerida KN-i rubriiki 2204, kuna see on mõeldud joomiseks kui vein, et objektiivne klassifitseerimiskriteerium võib olla ka toote otstarve, juhul kui see on nimetatud tootele omane, millist asjaolu saab hinnata selle toote objektiivsete tunnuste ning omaduste alusel (vt 15. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-183/06: RUMA, EKL 2007, lk I-1559, punkt 36, ja eespool viidatud kohtuotsus Roeckl Sporthandschuhe, punkt 28). Kuid toote otstarve on asjakohane kriteerium vaid siis, kui klassifitseerida ei ole võimalik toote objektiivsete tunnuste ning omaduste alusel (vt selle kohta 16. detsembri 1976. aasta otsus kohtuasjas 38/76: Industriemetall LUMA, EKL 1976, lk 2027, punkt 7). Kõigi eeltoodud asjaolude põhjal kuulub asjaomane jook selle objektiivsetest tunnustest ja omadustest lähtudes ainult ja üksnes KN-i rubriiki 2206.

48 Eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb esitatud küsimusele vastata, et määrust nr 2658/87, muudetud määrusega nr 1719/2005, tuleb tõlgendada nii, et 0,75-liitristes pudelites turustatav värsketest viinamarjadest saadud kääritatud jook, mille alkoholisisaldus on 15,8–16,1% mahust ning millele on valmistamise käigus lisatud peedisuhkrut ja maisialkoholi, tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 2206.

Kohtukulud

49 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrust (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, muudetud komisjoni 27. oktoobri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1719/2005, tuleb tõlgendada nii, et 0,75-liitristes pudelites turustatav värsketest viinamarjadest saadud kääritatud jook, mille alkoholisisaldus on 15,8–16,1% mahust ning millele on valmistamise käigus lisatud peedisuhkrut ja maisialkoholi, tuleb klassifitseerida selle määruse I lisas oleva kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 2206.

Allkirjad